

Μοναχή Χριστοδούλη, η έγκλειστος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Την γνώρισα στα ύστερνά της. Το εργόχειρό της ήταν ιεροράπτρια. Δεν ήτανε σπουδαία στο εργόχειρό της, αλλ' η φτωχολογιά εκεί κατέφευγε. Σ' όλους τους μαθητές της Πατριάδος Σχολής αυτή έρραβε τα ρασάκια. Με τα λίγα έσοδά της συντηρείτο, γιατί το μοναστήρι ήταν ιδιόρρυθμο και δεν εκάλυπτε τις ανάγκες των αδελφών της Μονής.

Κάθε φορά που πήγαινα στην γυναικεία Μονή, η Χριστοδούλη πίσω από την πύλη περίμενε κάποιον να βρη να αγγαρεύση είτε για λίγο ψωμί είτε για διάφορα τρόφιμα. Έβαζα κακό λογισμό: «Μα πέντε βήματα είναι ο φούρνος και το μαγαζί και περιμένει εμένα να της ψωνίσω;». Κάθε φορά έδινε και φιλοδώρημα. Προσπαθούσα να το αποφύγω. Λίγες φορές το πέτυχα . Επιμένοντας πως είναι ευλογία της Παναγίας , με έκαμπτε να το πάρω.

Η Χριστοδούλη ήταν ασκητικός άνθρωπος. Η στρωμνή της ήταν καταγής , στοιβές πατικωμένες , με προσκέφαλο μια πέτρα. Μια παλιοκουβέρτα τα σκέπαζε όλα. Λιτό ήταν και το φαγητό της.

Σαν κοιμήθηκε λύθηκε η απορία μου, γιατί η Χριστοδούλη μ' έστελνε σε θελήματα. Μίλησε ο πατήρ Παύλος Νικηταράς και ελάλησε τα εξής:

- Η γερόντισσα Χριστοδούλη εισήλθε στο μοναστήρι της Παναγίας πριν από

εξήντα χρόνια και σήμερα εξέρχεται για πρώτη και τελευταία φορά , βασταζόμενη υπό τεσσάρων, για το κοιμητήριο της Μονής.

Εξήκοντα χρόνια στο μοναστήρι, δίπλα στο σπίτι της, και ποτέ δεν εξήλθε της πύλης! Δοξασμένος ο Θεός. Υπάρχουν και σήμερα καλόγριες σαν του παλιού καιρού. Αν βάλουμε κανόνα στον εαυτό μας , και τον πιο σκληρό, και τον κρατήσουμε μυστικά και από τους Αγγέλους, ο Κύριος θα βοηθήσει να τον εκτελέσουμε μέχρι το τέλος. Όταν τον έβαζε η απαλή κόρη, άραγε να μη σκέφθηκε πως κάποτε θα αρρωστήσουν οι γείτονες γονείς της και θα πρέπει να τους παρασταθή, ή ακόμα και οι στενοί της συγγενείς; Θα γιορτάσει το μοναστήρι τον Θεολόγο και τον Όσιο• δεν θα δημιουργηθεί μέσα της ο πόθος να προσκυνήσει; Αν αρρωστήσει βαριά, δεν θα πρέπει να ταξιδέψει εκτός νησιού για γιατρούς και θεραπείες; Όλα τα νίκησε ο κανόνας της άσκησης , και θεία και ανθρώπινα και ανάγκες, και έμεινε έγκλειστος ,του Θεού συνεργούντος , εξήντα χρόνια!

Από το βιβλίο: «Μορφές που γνώρισα να ασκούνται στο σκάμμα της Εκκλησίας»
Ιερά Μονή Δοχειαρίου , Άγιον Όρος

Γραφικές Τέχνες – Εκδόσεις: «Το Παλίμψηστον»

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr